

обліку використовують вимоги податкового законодавства, враховують 10% - й ліміт включення ремонтних витрат до витрат підприємства. Такий підхід є хибним і призводить до додаткового витрачання грошових коштів. Чітке розмежування методик бухгалтерського та податкового обліку є досить складним питанням для фахівців. На практиці, як правило, всі намагаються об'єднати їх з метою спрощення відображення, навіть якщо при цьому збільшується податкове навантаження на підприємство.[4]

Організація ремонтних робіт розпочинається із планування їх, що залежить від таких показників:

- методу ремонту;
- складу обладнання, що підлягає ремонту;
- режиму роботи підприємства (одно- і двозмінний, безперервний);
- технічного оснащення ремонтних служб – наявності підйомно-транспортних механізмів та засобів малої механізації;
- чисельного складу та кваліфікації слюсарів-ремонтників;
- наявності резерву запасних деталей та вузлів тощо.[2]

Отже, порядок організації та ведення бухгалтерського обліку витрат на поліпшення основних засобів сприятиме правильному й раціональному застосуванню на підприємствах і організаціях нормативно-правових документів.

Правильна і раціональна організація бухгалтерського обліку витрат на поліпшення об'єктів основних засобів має велике значення для забезпечення об'єктивного відображення на бухгалтерських рахунках зазначених витрат і облікової вартості поліпшених основних засобів, а також для одержання необхідних даних для розкриття інформації про основні засоби в Примітках до фінансової звітності підприємства.

Література:

1. Гранов Р. Реконструкція, модернізація та ремонт основних засобів.//Дебет – Кредит. – 2004. - №17-18. – С.10-13.
2. Кириченко В. Ремонт основних засобів: документальне оформлення.// Бухгалтерський облік і аудит. – 2004. - №2. – С.38-44.
3. Ковальов Д. Основні засоби: ремонт, реконструкція, модернізація.//Все про бухгалтерський облік. – 2003. - №50, 29 травня. – С.24-26.
4. Мачулка О. Облік операцій з поліпшення основних засобів.//Бухгалтерський облік і аудит. – 2007. - №7. – С.28-31.
5. Павлюк І. Бухгалтерський облік витрат на поліпшення та утримання основних засобів.//Бухгалтерський облік і аудит. – 2004. - №5. – С.12-16.

Гудима В.М.

Студ. гр. ФК-35

Національний університет «Львівська політехніка»

Науковий керівник –Станасюк Н.С.,

К.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА ЯК ОРГАНІЗАЦІЙНА ОСНОВА БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Побудова та функціонування бухгалтерського обліку на кожному підприємстві здійснюється на підставі нормативно-правових документів, розробленими органами, на які покладається керівництво обліком. Уже зараз в нормативних документах, які регулюють облік відповідних об'єктів передбачено варіантність, альтернативність вирішення певних облікових процесів. Кожне підприємство, виходячи з конкретних умов своєї роботи, вибирає

найбільш прийнятний для себе варіант, який забезпечує надійний контроль за ефективним використанням даного ресурсу. Цей вибір і становить суть облікової політики.

Облікова політика підприємства має враховувати специфіку діяльності підприємства, форму власності та організаційно-правову структуру; вид економічної діяльності, чисельність працюючих; відносини з податковою системою, наявність пільг та умови їх отримання тощо.

У формуванні облікової політики визначальна роль належить керівнику і головному бухгалтеру. Від їх компетенції та взаємостосунків залежить успішне здійснення (проведення) облікової політики підприємства. Головний бухгалтер або особа, на яку покладено ведення бухгалтерського обліку підприємства, має певні обов'язки, зокрема забезпечує дотримання на підприємстві встановлених єдиних методологічних засад бухгалтерського обліку. У свою чергу керівник підприємства зобов'язаний створити необхідні умови для правильного ведення бухгалтерського обліку, забезпечити неухильне виконання всіма підрозділами, службами та працівниками, причетними до бухгалтерського обліку, правомірних вимог щодо дотримання порядку оформлення та подання до обліку первинних документів [2].

Необхідно також мати на увазі, що облікова політика є складовою частиною фінансової звітності підприємства та повинна відображатися у примітках до фінансових звітів. Отже, саме вона дозволяє поєднати ведення бухгалтерських операцій та складання фінансової звітності. Без такого регламентуючого розпорядчого документа та його додержання, бухгалтерський облік не відповідатиме принципу послідовності, а фінансова звітність не буде зрозуміла користувачам.

Зазначимо, що раніше система ведення бухгалтерського обліку в Україні також передбачала створення та дотримання на підприємстві певної облікової політики, але ці вимоги мали формальний характер.

Часи коли визначення облікової політики на підприємстві обмежувалось комплексом основних (стандартних) параметрів обліку і звітності, механічно переписаних із законодавчих циркулярів минули назавжди. Ринкові методи господарювання вимагають досконаліх, конкретних і незмінних правил ведення бухгалтерського обліку та звітності на підприємстві. А встановлення таких правил, в свою чергу, потребує наукового аналітичного підходу, глибоких маркетингових досліджень, зваженої і далекоглядної кадрової політики, поєднання інтелекту та досвіду працівників підприємства.

Такі підходи до бухгалтерського обліку передбачають інший рівень вимог до кваліфікації головного бухгалтера, насамперед високий професіоналізм. Нові правила обліку до яких належить облікова політика, можна порівняти з переходом до нових правил дорожнього руху.

Наприклад, водій автомобіля, який погано бачить дорогу і не знає дорожніх знаків, обов'язково ускочить в халепу! Якщо «дороги» не бачить головний бухгалтер, наслідки можуть бути стократ страшнішими оскільки в цьому випадку від його дій залежить доля набагато більшої кількості людей.

Нові стандарти поставили перед підприємством нові вимоги, часом досить складні, розв'язання яких потребує ґрунтовних знань економічних процесів (що відбуваються як на підприємстві, так і за його межами), чинного законодавства України (особливо щодо обліку і звітності).

Перехід до нової системи обліку пов'язаний з певними труднощами і передбачає виконання нових операцій у бухгалтерському обліку, зокрема визначення справедливої вартості придбаних ідентифікованих активів і зобов'язань, порядку оцінки, системи переоцінки активів, визначення доходів та витрат тощо [3].

Основне призначення облікової політики полягає в:

- упорядкуванні облікового процесу на підприємстві;
- методологічному та методичному відображенні майна підприємства, господарських операцій та результатів його діяльності;
- наданні бухгалтерському обліку планомірності та цілеспрямованості;
- забезпечення ефективності обліку;

Облікова політика будь-якого підприємства повинна дотримуватись принципів організації бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності.

Якщо відбулися зміни облікової політики, то у примітках до фінансової звітності слід розкрити причини і сутність змін. Крім того вони повинні бути обґрунтовані і оформлені наказом керівника.

Встановлення облікової політики для подій або операцій, які відрізняються за змістом від попередніх подій або операцій, та для подій або операцій, які раніше не відбувалися, не вважається зміною облікової політики.

Зміст облікової політики оформляється спеціальним наказом або розпорядженням про облікову політику, що затверджується керівником підприємства. Важливим аспектом формування наказу про облікову політику є розкриття методики ведення обліку окремих фактів господарської діяльності, якщо чинні стандарти та інші нормативні акти не містять конкретних рекомендацій щодо правил їх обліку. Особливу увагу приділяють визначенню тих методів (способів) ведення обліку, без відомостей про використання яких зовнішніми та внутрішніми користувачами бухгалтерської інформації неможлива об'єктивна оцінка фінансового стану, руху грошових коштів чи визначення кінцевих фінансових результатів діяльності підприємства.

Особливості ведення бухгалтерського обліку, які обрані підприємством при визначенні його облікової політики, застосовуються з 1 січня нового року всіма структурними підрозділами незалежно від місця їх знаходження, включаючи виділені на окремий баланс. Подання інформації про облікову політику та її зміни у фінансовій звітності забезпечує можливість зіставлення фінансових звітів одного підприємства за різні звітні періоди, а також фінансових звітів різних підприємств [1].

Отже розробка та прийняття облікової політики кожним підприємством сприяє поліпшенню бухгалтерського обліку, зміцненню його правової основи і забезпечує належну ефективність роботи відповідної господарської одиниці.

Література:

1. Хом'як Р., Лемішовський В. *Бухгалтерський облік в Україні: Навч. посіб.- Львів: Інтелект- Захід, 2005.-1071с.*
2. Козик Р. *Облікова політика-ключовий фактор організації бухгалтерського обліку на підприємстві// Матеріали 6-ї міжвузівської студентської наукової конференції «Проблеми обліку, аналізу і аудиту в умовах ринкової трансформації економіки» (28-29 листопада 2007р.).- Львів: Львівський інститут банківської справи УБС НБУ, 2007.- С.105-108.*
3. Величко О.Г., Голов Ф.Ф., Голуб'єва Л.А. *Бухгалтерський облік і фінансова звітність в Україні: Навч. посіб.- Дніпропетровськ: Баланс-клуб, 2000.-766с.*

Демус Л.Р.
студ.гр. ОА-41

Львівський державний університет внутрішніх справ
Науковий керівник – Пацула О.І.,
викладач кафедри обліку і аудиту

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ФУНКЦІОНУВАННЯ АУДИТОРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНИ

Перед комерційними організаціями України в умовах ринкової конкуренції постає завдання структурної перебудови системи корпоративного управління з метою забезпечення конкурентноздатності, ефективного функціонування та розвитку організації.

В цих умовах розвиток аудиторської діяльності є об'єктивним і необхідним процесом, і цей факт не викликає у економістів ніяких сумнівів. Проте думки економістів про фактичний стан